

РОЛЬ ДЕРЖАВИ У ФІНАНСОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Активна участь фінансово-кредитної системи у забезпеченні економічного розвитку країни вимагає, зокрема, тісної співпраці підприємств з тією її частиною, що найтісніше пов'язана із обслуговуванням суб'єктів господарювання в ринковій економіці – комерційними банками. Комерційні банки, як фінансово-забезпечувальна складова цієї системи, виконуючи увесь спектр банківських операцій, уможливають ефективну виробничу діяльність інших господарюючих суб'єктів у різних секторах економіки і забезпечують тим самим безперервність суспільних відтворювальних процесів.

У той же час, під фінансовою діяльністю підприємства розуміють такий фінансовий стан, який характеризується, по-перше, збалансованістю і якістю сукупності фінансових інструментів, технологій і послуг, котрі використовуються підприємством, по-друге, стійкістю до внутрішніх і зовнішніх загроз, по-третє, здатністю фінансової системи підприємства забезпечувати реалізацію його фінансових інтересів, місії і завдань достатніми обсягами фінансових ресурсів, по-четверте, забезпеченням розвитку своєї фінансової системи [1].

Базуючись на теорії держави і практиці державотворення, в ринкових умовах визначено, що держава впливає на стан фінансової діяльності підприємства будь-якої форми власності в основному по таких ланках [3]:

- шляхом реалізації політики держави: економічної, грошово-кредитної, бюджетної, податкової та інвестиційної;
- через збалансованість національних фінансових інтересів та фінансових інтересів підприємств;
- через функціонування наступних секторів фінансово-кредитної сфери країни: бюджетного, грошово-кредитного, валютного, банківського, інвестиційного, фондового, страхового;
- шляхом реалізації національної стратегії забезпечення фінансової безпеки держави;
- через чинне законодавство у фінансово-кредитній сфері країни;
- шляхом реалізації контрольної функції, а саме з боку Державної податкової адміністрації, Рахункової палати Верховної Ради України, Національного банку, Державного казначейства, Державної контрольно-ревізійної служби, Державної комісії з цінних паперів і фондового ринку, Державної комісії з регулювання послуг фінансових ринків, Державної митної служби, Пенсійного фонду.

Зі свого боку, підприємство також впливає на стан фінансової діяльності держави за такими основними напрямками:

- здійсненням відрахувань (податки збори обов'язкові платежі) до Державного бюджету і Пенсійного фонду на стан бюджетного сектора;
- змінами у чисельності персоналу на рівень зайнятості по країні в цілому;
- змінами у рівні оплати праці і своєчасною виплатою заробітної плати на стан грошово-кредитної сфери;
- своїми внесками у вигляді депозитів на стан банківського сектора країни в цілому;
- страхуванням своєї діяльності і майна на стан страхового сектора;
- переведенням власних валютних коштів у національну валюту на стан валютного і грошово-кредитного секторів змінами в обсягах кредиторської і дебіторської заборгованості на стан грошово-кредитного сектора додатковою емісією акцій або їхнім продажем на стан фондового сектора депозитами, отриманням і поверненням короткострокових і довгострокових кредитів на стан банківського сектора вкладенням фінансових ресурсів у розвиток свого підприємства на стан інвестиційного сектора країни.

Найважливішими проблемами розвитку фінансової системи України на сучасному етапі є [2]:

- відсутність політики захисту вітчизняного товаровиробника;
- відсутність ефективної державної підтримки розвитку малого і середнього бізнесу;
- недосконала процедура банкрутства підприємств;
- недосконалість діючої системи оподаткування;
- неефективний контроль за сплатою податків;
- недостатній контроль за цільовим і раціональним використанням бюджетних коштів;
- високий рівень видатків на управління;
- невідокремленість державних цільових фондів від Державного бюджету;
- недостатні обсяги тимчасово вільних коштів у підприємств і населення;
- низький рівень довіри до держави взагалі і до банківської системи зокрема;
- низький рівень розвиненості фінансового ринку;
- нераціональне використання коштів, залучених за допомогою державного кредиту;
- низький рівень кредитування реального сектора економіки;
- великі обсяги тіньової економіки;
- надлишкова кількість готівкових коштів, які перебувають в обігу.

Удосконалення фінансової системи України можливе через здійснення комплексу таких заходів:

- чіткий розподіл фінансових ресурсів між центральними та регіональними органами влади як на стадії їх формування, так і у процесі їх використання;
- розширення функцій, прав і можливостей регіонів з підвищенням їх відповідальності за результати діяльності;
- перегляд витратної частини бюджету (зокрема, відмова від фінансування більшої частини виробничого сектора, особливо за тими напрямками, де є зацікавленість приватного капіталу);
- перегляд політики надання субсидій у напрямку їх скорочення, за винятком пріоритетних галузей (наприклад, сільського господарства);
- формування необхідних централізованих резервів для їх використання замість залучення емісійних кредитів;
- чітка організація діяльності державного казначейства з метою контролю за надходженням коштів та їх цільовим використанням.

Отже, роль держави фінансової діяльності дуже впливає на діяльність підприємства. Проте недоліком вважається неефективний контроль сплати податків, великі обсяги тіньової економіки і тп. Але незважаючи на ці недоліки існує ряд комплексів за допомогою якого здійснюється удосконалення на підприємстві.

Список використаних джерел:

1. Горячева К.С. Оцінка рівня підприємства // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: Зб. наук. праць. Т. 10. – Суми: ВВП «Мрія-1» ЛТД, УАБС, 2014. – С. 288–295.
2. Ващук Т.Р. Грошово-фінансові аспекти економічної діяльності малого та середнього бізнесу// Актуальні проблеми міжнародних відносин: Зб. наук. праць. Вип. 26. – К.: ВПЦ «Київський ун-т», Ін-т міжнарод. відносин, 2016. – С. 394–396.
3. Диба М.І. Регулювання в сучасній економічній системі: Монографія. – К.: КНЕУ, 2016.